

Planificació cultural i territoris creatius: governar la cultura des del territori

Publicat per [Interacció](#) [1] el 18/10/2010 - 10:54 | Última modificació: 22/04/2026 - 15:31

L'article de Santi Martínez i Oriol Picas se situa en un moment en què la noció de "territori creatiu" comença a consolidar-se com a marc d'acció per a les polítiques culturals locals. Lluny d'una lectura espontaneïsta de la creativitat, els autors plantegen la necessitat d'una planificació cultural capaç d'ordenar, connectar i projectar els recursos culturals d'un territori en clau estratègica. La creativitat no apareix com un atribut difús, sinó com una capacitat que es construeix a partir de condicions concretes: densitat cultural, capital social, articulació institucional i capacitat de governança.

El text defensa que el territori no és només un suport físic, sinó un espai de relacions on es produeixen interaccions entre agents, institucions i pràctiques culturals. En aquest sentit, la planificació cultural ha de superar la lògica sectorial i incorporar una mirada transversal que connecti cultura amb desenvolupament econòmic, cohesió social i ordenació urbana. Això implica treballar amb múltiples escales i actors, i reconèixer que la cultura opera en xarxa i no dins de límits administratius estrictes.

Els autors subratllen que els territoris creatius no es poden "fabricar" a partir de receptes estandarditzades. La seva configuració depèn de trajectòries històriques, identitats locals i capacitats institucionals específiques. Per això, la planificació cultural ha d'adoptar metodologies flexibles, basades en el coneixement del context i en la participació dels agents locals. El diagnòstic territorial esdevé una peça clau per identificar potencialitats, detectar desequilibris i orientar les polítiques públiques.

Un dels eixos centrals de l'article és la necessitat d'articular instruments de planificació que permetin passar de la suma d'iniciatives a una veritable estratègia cultural. Això comporta definir objectius, prioritzar accions i establir mecanismes d'avaluació que permetin ajustar les polítiques en el temps. La planificació no es presenta com un exercici tècnic, sinó com un procés polític que implica prendre decisions sobre el model cultural de territori.

Finalment, el text apunta que la consolidació de territoris creatius exigeix una governança capaç de coordinar actors públics i privats, generar complicitats i sostenir projectes a llarg termini. La cultura hi apareix com un factor de desenvolupament, però també com un espai de construcció de sentit col·lectiu. Aquesta doble dimensió obliga a situar la planificació cultural en un lloc central dins les polítiques locals, no com a complement, sinó com a infraestructura estratègica del territori.

Santiago Martínez i Illa, Oriol Picas | [Creatividad, innovación, cultura y agenda local](#) [2] / Félix Manito Lorite (dir.)

Planificación cultural y territorios creativos ([Text Complet Llibre](#) [3])

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: planificació cultural

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: pensament cultural

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2010/planificacio-cultural>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/blogs/2010/creativitat-innovacio-agendalocal>

[3] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/cck-digital-02.pdf>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/3792>